

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán küldve:
 Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
 Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
 Előfizetési pénz minden külső részre
 fizetendő. VESELY-ház, földszint a szerkesztőségbe bermetve küldendők.
 Előfizethetni helyben:
 TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
 KÁROLY könyvkereskedésében és a
 szerkesztőségben. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:
 Ötásbbs petitorát 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
 ízbeni hirdetések, alku szerinti a
 legolcsóbb árért.
 Bélyegdíj: minden beigazítását külön
 30 kr.
 Nyílt-tér-ön megjelenő közlemény
 minden petit sora 15 kr.
 Négy- vagy börtmentlenül beküldött
 hirdetések nem vételnek tekintetűek. —
 Ugyanazon hirdetőnek nem adhatunk
 vissza.

Politikai mizériák.

Debreczen, decz. 22.
 „Difficile est satyram non scribere“
 ezen kifejezés jut eszembe, midőn a jelenleg uralkodó politikai rendszernek néhány mizériájáról a lapok hasábján megemlékezni szándékozom. Elismerem, hogy az illeto körök előtt nem kedves dolgok teljesnek, midőn ezeket regisztrálom, de már hiában, az ellenzéki sajtónak elodáztatlan kötelessége a kormányt a létező bajokra és esetleg ezeknek orvoslási módjaira figyelmeztetni.

Attérve tehát némely politikai mizériáink elősorolására, először is a budapesti Ludovica akadémiáról szándékozom megemlékezni. Tudjuk, hogy ezen intézet magyar pénzből, s azon célból keletkezett, hogy abban a magyar ifjuság a katonai tudományokat saját nyelvén tanulhassa s végezhesse, s ime ez év folyamán egyszerre mi történik. Az intézeti magyar tanároknak nagy része egyszerű Deus ex machina módjára tömegesen elmozdították s helyek horvátokkal töltenek be, úgy hogy jelenleg alig van az egész intézetben néhány magyar tanár. Már most hogy lesz a dolog, vajjon a horvát tanárok a magyar ifjuságot magyar nyelven fogják-e tanítani? Részemről alig hiszem, mert hiszen azom urak nyelvünkben nincsenek annyira kiképezve, hogy ezt tehették. Hogy ez ránk magyarokra eklátás s értelem, kétséget nem szenved, s ezt t. i. a magyar tanárok tömeges elmozdítását nem devalválhatja azon körülmény, hogy az intézetben horvát tanfolyam is létezik, tehát horvátokra is szükség van, mert hiszen az intézet mégis csak magyar jellegű, s ott a magyar elemet minden esetben praedominans szerep illeti meg.

Nem tudom, hogy a tanároknak ily módon beosztása permanens dolog lesz-e? Mert hiszen mint tudom, az intézet jelenleg szervezés alatt áll, hanem hogy az ily dolgok ránk nézve végig sértők és szegyenletesek, az egyszer áll. És aztán a kulisszák közül még az is hallatszik, hogy Szende miniszter mind-ezeknek tudására és látására teljesen tehetetlennek érzi és deklarálja magát.

Összefüggésben a fentebbiekkel, minthogy a Ludovica akadémia honvédségi főtanintézet, a honvédség köréből még más egyéb tüntető módon és számban nyugdíjaztatnak, s ezeknek helyeibe a közös hadsereg tisztjei alkalmaztatnak, ez megint annyira végig sértő dolog, hogy feltenünk kell valóban a magyar honvédséget, mely különben is a közös hadseregbe már tényleg beosztott, hogy nemzeti jellegét lassanként elveszíti s végre soldateska szelleművé lesz.

Ad vocem közös hadsereg. Az is türehtetlen állapot, hogy a magyar seregek parancsnokságai hazai bíróságainkal folytonosan németül leveleznek. Már hiszen azt tudjuk, hogy a közös hadsereg vezény és kezelési nyelve a német, hanem azokban az eredi irodákban vannak magyarok is, kik a megke-

resvényeket magyarul elkészítették. Hiszen talán ennyit megérdemelhetne Magyarország és a magyar nemzet a közös hadseregtől, mely annyi vér és pénz-áldozatot konkrál a közös hadsereg részére. Itt, valamint a fentebbi esetekben is csak a kormány kérlelhetlen erőltetése és hazafias szelleme segíthetne.

Egyébiránt így állunk szemben az osztrák bíróságokkal is, mert míg a magyar bíróságok az osztrák bíróságokhoz intézendő megkeresvényeiket az igazságügy minisztérium fordító osztálya által németre fordíttatni tartoznak, addig az osztrák bíróságok sans gene németül küld megkereséseiket a magyar bírói hatóságokhoz.

Hát hol van itt a paritás, vagy viszonyosság elve alkalmazva? Különbö a dualismus és a paritás elve Ausztriával szemben hazánk irányában másutt sincs alkalmazva. Legeklátásabb példák erre diplomaiati hatóságaink. A külföldön osztrák-magyar nagy követségeknél, konszulusoknál, az ügykezelési nyelv kizárólag a német, a személyzet nagy száma németekből áll, magyar embert ezen hatóságoknál csak elvétve találhatni, annál fogva mi természetesebb annál, minthogy az osztrák-magyar diplomaiati hatóságok külföldön lakó magyar honfitársaink iránt nyílt ellenszenvet tanusítanak, őket nemhogy védenék, de sok esetben ártalmukra vannak. Külföldön lakott szavahihető egyéntől hallottam, hogy sok magyar alattvaló, különösen keleten, ha folytonos inzultációknak magát kitenni nem akarja és boldogulni vágyik, angol vagy francia alattvaló lesz, s így aztán ment minden bajtól.

A fentebbi általam röviden vázolt bajok és mizériák, mind olyanok egyébiránt, melyeken — mint már fentebb futólag említém — a magyar kormány, ha t. i. kérlelhetlen erőlyl lépne fel, mindenesetre segíthetne, és mindenik esetben Magyarország államiságának érvényét szerezhetne.

Jaj de nagy fátum, hogy Bécsben parancsolnak s a magyar kormány már megszokta az engedelmességet.

K. A.

A polgári házasságról szóló törvényjavaslat már keresztül menvén a minisztérium tárgyalásán, az ünnepi szünetek után a képviselőház elé terjesztetik.

Hajduvármegyeinek függetlenségi elveket valló bizottsági tagjai körében élénk mozgalom indult meg az iránt, hogy Sembergy István vagy Tury Sámuel országgyűlési képviselők elnökelete alatt Debreczenbe közelebb a hajduvármegyei bizottsági tagok értekezletre hívassanak meg. Ez értekezletnek célja az volna, hogy a függetlenségi megyei bizottsági tagok pártja alakulván, jövőre nézve egyesült erővel oda hassanak, miszerint a megyei közgyűlések határozataiban az ellenzéki irányelvek lehetőleg tulsulyra jussanak.

Külföldi hírek.
 Az egyetlen fontosabb esemény most a török-öreg kérdés, mely egész Európa figyelmét magára vonja.

Egyfelől Görögország, másfelől Törökország oly serényen folytatják hadi készületeiket, mintha a háborút nemcsak elkerülhetlennek, hanem köztöbön állónak tekintették. Az ujjonozás, felgyűverés folyton tart, a csapatok szállítása nem szűnik, sőt a porta — hir szerint — már fővezérét is kijelölté volna Mukhtar pasa személyében.

A Times azt jelenti, hogy a direkt alku-dozások eszméje Török és Görögország között a hatalmaknál nem találtak kedvező fogadtatásra. Egy hatalom részéről sem gyakoroltatott semmiféle pressio Görögországra, a hadikészüldések megakadályozása céljából. A német és francia követségek eszélyes mérsékléssel ajánlottak, de hivatalosan nem tettek célzásokat a következő görög politikára nézve.

Az ézár ellen ismét merényletet akartak elkövetni. A rendőrség a losowo-szabostopolj vasútnak Slawgorod állomásától néhány verstnyire egy a vasúthoz közel fekvő eszürben lévő a czárnak Lividiából való hazautazása előtt egy újonnan ássott alagutat fedezett fel. A buntetteseket még nem fogták el. A földbírók, kinek jószágán a eszür fekszik, felbőltötte magát; egyik fiát már azelőtt deportáltak Szibériába, a másik fia röviddel ez eszt után el-tűnt.

A Debreczen-érmelléki vicinális vasut tervezetének ismertetése.

III.
 Figyelemre méltó, és kílátást nyújtó renobilitás szempontjából a „debreczen-érmelléki vasutvonal“ építése? ezen kérdésre is határozott igennel lehet felelni, mert az ottani viszonyokt alaposan ismerő földmívelő gazdák, kereskedők és iparosok általános nézete az: hogy ezen vonal — miután magas építési költséget nem igényel — most mindjárt kezdetben is, a befektetett tőke illendő kamaját meghozza, vagy mihamar és inkább, mint az angol magyar vasutársaság által terveztek közül a legjobbnak felvett vonalról; és így nem kellene arra várni, hogy az érdekeltek vidék prosperitása előbb az épített vasut által emeltesse meg, hogy így annak jövőbeni jövedelmezősége beálljon.

Hogy a „debreczen-érmelléki vasut“ mint építési vállalat is jövedelmező lesz, ezen feltételek igazolatlan, a debreczeni ipar és keresk. kamara titkáranak Dr. Király Ferencnek vasuti emlékiratából, illetve az onnan merített statisztikai számadatokból, melyek a k. kataszteri és k. adófelgyűlések leírásainak állítván össze, hitelesek és teljesen megbízhatók. Ezen táblázatból kitűnik a tervezett vasutvonal által közvetlenül érintett községek lakosainak száma, boldankénti földterülete, adó alapul felvett kataszteri jövedelme, föld és egyéb adója, melyeknek alapján elméleti számítás és előirányzat készíthető a vasut várható forgalmára s jövedelmére nézve. Megjegyzendő még, hogy a ki-mutatásban nem foglalt, a vasutvonal által közvetve érintett közel esz községek u. m. Sáránd, H. Bagos, Uj-Léta, Jankafalva, Kőj, Csokaj, Nagy-Kágya, Kis-Kágya stt. és számos pusztákra vonatkozó hasonló statisztikai adatok is, némi részben számításba veendő, valamint az is, hogy a Szilágyság — mely eddig és most is teljesen viszonyban van Debreczenel — ezen vasutvonalon közlekednék.

Kétségtelen tehát, hogy a „debreczen-érmelléki vasut“ teherrforgalma Debreczen-felé (40,000 lakos, számos kereskedő és iparos, cukorgyár, gőzmalom 300,000 méter mázsa örlőképességel, reform. főiskola, városi reáliskola, kir. törvényszék s járásbírószék, kir. kataszteri és pénzügyi igazgatóság, kir. adófelgyűlésgy. Hajdumegye székhelye) kielégítő lenne, nevez-

tesen: bevétel borban, buzában, s egyéb föld és állati termékekben; kivétel vasban, épületi fa és egyéb anyagokban, iparmű és mas fogyasztási cikkekben. Továbbá N-Léta kir. dohány-beváltó raktár van, mely jelenleg bevesz és elszállít mintegy 4000 métermázsa dohányt.

Kedvezően alakulna a vasuti személyforgalom is, mert az érmelléki és a vonal menteni népes községek lakosai Debreczen nagy téri és országos vásárait régi időtől és most is sztrén látogadják, viszont Debreczen lakosai közül sokan az Érmelléken szőlővel bírván, annak intvételése, szüretelése, borának kezelése és elszállítatása végett ottan évenként többször megjelenni kénytelenek. Nem felesleges megemlíteni azt is: hogy a gyorsabb, kényelmesebb és olcsóbb vasuti utazhatóság, fokozza az érdekeltek járását s kelését.

Az itten szárazon elmondottakból, az itteni vidékkel és viszonyaira ismeretlen idegen egyén is megállapíthatván nézetét arra nézve, hogy a tervezett „debreczen-érmelléki vicinális vasutvonal“ szükségesnek, létesíthetőnek és jövedelmezőnek tekinthető-e nem marad egyéb hátra, mint azt hangsúlyozni, hogy az érdekeltek városok s községek lakosai annak mielőbbi kielégítését melegen óhajtják és jól felfogott anyagi érdeklükben a tőlük kitelhető sztkészes anyagi áldozat is a kések meghozni; mert az érdekeltek vidéknek minden tekintetben természetesen összeköttetési központja s emporiuma Debreczen volt és fekvésénél fogva ezután is az marad.

Budapest, decz. 22.

Az országgyűlési függetlenségi kör egy felhívást intézett a párt lapjai után az elvtársakhoz, — ideértve mindazokat, kik 48-as, balpárt vagy bármely más név alatt vannak szervezve, — hogy a január hóban tartandó országos pártértekezletre megjelenni, illetőleg képviselőségéről gondoskodni sziveskedjenek.

A lapokban közzétett felhívás külön röpirat is számos példányban sztküldetett; ez azonban esakis nagyon hiányosan történhetett, miután a kör s annak egyes tagjai egyáltalában nem bírák teljes számban a párt tevékenyebb tagjainak címét. Arra kérték ennélfogva tisztelt elvtársak, hogy az említett röpiratnak esetleges nemvételeit balra magyaragatni ne mőltözassanak.

Miután tapasztalás szerint néhol nehézségekkel van az idő szerint egybekötve kertlői pártértekezletnek megtartása, meg fog a célnak felelni az is, ha értekezlet és kijelölés mellőzésével az addigi akár régiebb, akár újabb időben megvalósított pártelőkők fognak az orsz. értekezleten a kertlét részéről megjelenni.

A vidéken teendő intézkedésekre egyébiránt igen alkalmas lesznek a most a következő ünnepek, különösen arra, hogy a még nem szavazott kerületekben gondoskodjanak az elvtársak arról, hogy kertlétük képviselők ne maradjon. Mőltözassanak a szervezkedést létrehozni, vagy ha az most meg nem mutatkoznak érdeklőntek, legyenek szivesek azok, kik nagyobb tevékenység kifejtésére hajlandók, egy-más felkeresni s megállapodni ezen egyén iránt, ki az ottani párttagokat az országos értekezleten képviselend.

Éz elsőkétség bátorodik általában figyelemzteni a párt tisztelt tagjait a megtartandó ország. összejövetel nagyfontosságára, remélve, hogy a választókerületek lehetőleg teljes számban lesz szervezésekbe ilvőzölhetni az országos pártértekezlet alkalmával.

Fővárosi hírek.

(Rudolf) királyi lakadalma alkalmával a király sok elíteltnek kegyelmet fog adni. (S o m o s k e ö y) párbajra hívta ki a „Független Hírlap“ szerkesztőjét, a mit ez nem fogadott el. A kihívó segédek egyikérikő neve-

— Első szerelme, ritkán állandó, s minden ifju szerelme tárgyát tartja a legközelebbi legyenek, de meg van-e ön arról győződve hogy az övegveté igazi szerelmennel szereti, nem pedig csak az ifju sziv első felhevüléseinek kitörése az?
 Dezső kisse meglepetve nézett az örege.
 — Már hogy ne szeretném? érzem, hogy ez szerelme a legőszintebb, s viszont szerettem.

— Minden ifju így beszél.
 — Higgye el ön oly szép oly kedves Helén, hogy mellette más nőt meg sem látok.
 — Ez a baj épen — mondá mosolyogva az öreg, — lássa, azért családiki a szerelmenben sok ember, mert csak egyet lát, egyet néz, vén ember vagyok, ne vegye tanácsomat rossz néven, én tisztelem Szeremintét, de kisse hiu, sőt könnyelmű nőnek tartják.

Dezső kisse hevesen akar közbe szólni.
 No no! csak ne tüzellen — mondá szereliden az öreg, — nem akarok sérteni a világot sem csak azt mondom nézzen meg, ősmékedjen meg más nővel is.
 — Nincs kedvem rá, de kerülön is.
 — Miért?
 — Tudom hogy Helénnek nem akadok párbajra.

— Jó! jó! nem is akarom én hitlenné tenni, de azért ne vonja el a világtól egészen magát. Itt is úgy él mint egy remete.

zett lap azt írta, hogy közös hadseregbeli tiszt volt, mire a téparancsnok megkereste a „F. H.“ szerkesztőjét a megnevezésére. A „F. H.“ kijelenti, hogy a tisztet nem nevezheti meg, mert nem ismeri, s az illeto névjegyét nem hagyta hátra.

(Öngyilkossági kísérlet.) Ruzs Géza budapesti szül. 18 éves ötlelen aranyozó segéd tegnapi a nagy körúton pisztollyal agyon akarta magát löni s csak nagy nehezen tudta őt Bécsi Janos rendőr az öngyilkosság elkövetésében megakadályozni s a rendőri őrtanyára kísérni, hol az ifju egyelőre felügyelet alá helyezettett. Tettének indoka — mint bevallá — munkahiány.

Irodalom és művészet.

— Táborosky és Parsch nemzeti zenemű-kereskedők kiadásában megjelent: 18 eredeti magyar dal Petőfi Sándor költeményeire. Énekhangra zongora kísérettel szerző Hubay Jenő. Fámetszetek Morelly Guaztávtól. Fényképmotók Divald Károly fényképezési és fénynyomdászati műterméből. Hazánkban ily mű még nem jelent meg, sőt bátran állíthatjuk, hogy a világirodalom sem tud hasonlót felmutatni s azért hisszük, hogy általános felháttást fog kelteni. E mű hármas becesel bír: nagy költőnk Petőfi legszebb költeményei vannak szentítve; a költeményekhez hazánk legkitűnőbb festő művészei eredeti rajzokat készítettek; a dalokat egy a magyar zenéért lelkesülő szellemű ifju zeneszerző írta, ki ma már külföldön is megilapítá hírnevét; benn a hazában pedig hangversenyek, szerzemények és különösen a legújabb népszimphőz írott és rendkírtili tetazást aratott magyaros zenéje által osztalan elismerést szerzett nevének. Ezen dalok egy kötetben, diszes kiállításban jelentek meg, és hogy eljertéket lehető könnyűséggel előmozdítsák egy-egy példány ára csak 5 ft. Ezen diszmű karacsanyi és ujvi ajándékul is igen alkalmas.

Rendkívüli városi közgyűlés.

Debreczen, decz. 22.
 A mai közgyűlésre a bizottsági tagok rendkírtili kevés számmal jelentek meg; a tisztviselőkkel együtt összesen 38-an voltak jelen, pedig a tárgysorozathoz felvett ügyek, melyeknél egy egész évben is alig fordulnak elő fontosabbak, megérdemelték volna, hogy a bizottsági közgyűlés teljes számban hozta volna meg a határozatokat. Sajnos, hogy a közügyek iránt mindinkább nagyobb közönyösséget kell tapasztalunk magában a városi képviselőkben.

Miután a közgyűlés főispán által megnyitott, polgármester indítványozta, hogy Rudolf trónörökösnek lakadalma alkalmából, ajándékozson a város a régi menesbőli egy eszűrt és egy kanczát a főnőségnek egy eszűrt pápák-ol. Egyszersmind annak idején tüdőző feliratot küldjön a törvényhatóság. A közgyűlés úgy az ajándékra, mint az tüdőző felírra vonatkozó indítványt egyhangulag elfogadta.

A városunkban állomásozó katonai csapatok és törzsek számának megállapítása tárgyában érkezett miniszteri leirat a tanácsnak adatik ki, hogy annak értelmében intézkedjék, s a jövő márcz. hóban tartandó közgyűlésre jelentését terjesztesse.

A debreczeni kereskedelmi s iparkamara központi bizottságába a főkapitány elnökelete alatt tagokul bevalasztattak: Stenezinger Károly Steinfeld Antal, Dávidházy Imre, Bészörmenyi Pál, Erdélyi István kapitányi fogalmazó. A „Bika“ vendéglő építésére kölcsönösen 350,000 frtot jóváhagyó miniszteri leirat felolvasott; ebben a miniszter levonja az építésből kimaradt vasozlopok értékét 10 ezer forintot. A leirat a tanácsnak adottatik ki, hogy azt tárgyalván jelentését a közgyűlésnek be-terjesztesse. Ezután a központi választmány követke-

— Nem ösmerek önökön kívül senkit.
 — Ösmerekden k-e'll!
 A mint így beszélgetnek szembe találkoznak Daróczival s az orrossal, kik közt jött Giza is Daróczi fiatal leánya.

Szép volt e fejlődő gyermek piruló arczaival, dus szöke hajfirtjei hullámozva köríték szép homlokát, gyönyörű vágásu szemei, ártatlan bizalommal tekintének bár kire is, piciny ajkai csak félig rejtik el a gyönyg fogakat melyek a legkissebb mosolyra elő tűntek, minden mozulatában valami szende élénkség volt, s nem lehetett olyan sivár kellet, ki első látásra meg ne lepelt volna mint egy önkéntelentől tört ki szó.

— Szép gyermek! —
 Giza már ösmerte Dezsőt, beszélgettek s talán épen Dezső volt az ki e kedves leányka szépségét észre nem vette.

Most midőn szembe találkoztak, s tekintetét az egyszerűen ütözött leánykára veté — talán az öreg molnárral folytatott beszélgetés folytán — figyelmesebben nézett arra, s kisse megütöközött, s most látta mily szép az.

Meg dobant, hiszen e lányt ő már nem egyszer látta, de soha sem volt ily szép.
 Az ifju szive okoskodni kezdett s egy másod percz alatt hasonlatot tett Helén és Giza közt. —
 Szép volt mindkettő, beösmerte, de Helént szerette. — (Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Az élő férj özvegye.

— Elbeszélés. —
 Irta: Szalattay László.
 (Folytatás)

Már néhány napot töltött otthon, s bár sajnálta Sümegi mégis majd mindég Helén foglalta el gondolatát, minden nap ellovagolt K-felé, de Helén még nem volt ott. —
 Egy szép tavaszi estén a kertben sétált édes anyja mostoha anyjával, ki már alig volt képes járni.
 Sümegi bekövetkező haláláról beszélt, s minden szava bucsu szövezes hasonlított.
 A midőn így csendesen sétáltak a kert sötétől kigyós utain, beszélgetve s a betegét vigasztalva, a közel bokorban zörgés támadt s lassu lépteket lehetett hallani.
 Megrezentek mindhármán.
 Ki járhat itt oly későn?
 Dezső a bokrok közzé akart lépni, hogy meglássa, ki járt ott, de Sümegi vissza tartá: — Ne menj fiám, lehet a kertész volt!
 Pedig jól tudta, hogy nem a kertész, de Gerőfi, mert a kiltzött határidő másnap volt már.

Az est már már jó előre haladt, mindnyájan szobájukba távoztak. —
 Késő éjen lővés riasztás fel álukból Dezsőket. —
 A lővés Sümegi szobájából hallatszott, s midőn oda szaladtak, már halva találták őt. Szíven lötte magát.
 Mi volt az ok, nem lehetett tudni. Végrendelete asztalán fektött.
 Összes birtokát neje s Gerőfi Dezsőre hagyta.

Dezső és anyja ösztinte könnyeket hullattak a szerezcsélen felett, hiszen ok nem tudták annak iszonyu csalását; becsülték és szerették. —
 A temetés a vidék őszinte részvéte mellett történt, csak Daróczi és Petri Géza az orvos nem jelentek meg. —
 Sümeginé ösztinte fájdalommal gyászolta férjét, s most egyedül vigasztalója fia volt. —
 Dezső elhatározta D-falváról már el nem távozni, de át vette birtoka kezelését, itt maradását főként elő segíté az is, hogy Helén meg érkezzék K-ra.

Ezután alig volt nap hogy Dezső átnelovagolt volna a szép özvegyhez, kit már menyaszonnyának tartott.
 Szerelmét megvallozta édes anyjának is. A jó anyja kisse meglepetve hallotta ezt, s nem lehet mondani, hogy örült volna, mert Szeremintét kisse könnyelmű nőnek ösmerte, de

nem szöllött ellene, csak kérte fiát megmondolni e nőstlést.
 Dezső rajongott Helénért, ki ösmerte ugyan hogy kisse könnyelmű, de azért szerette.
 Összekelésüket a gyász lejárta határozták. —
 E közben történt hogy Dezső erős hűlést kapott s az orvos furdót ajánlott; ezt Dezső el is fogadta, s néhány hétre eltavozott, bár nehézz szírvél vett bucsut Heléntől.

A véletlen hozta-e vagy így volt kicsinálva, Petri Géza is e furdóbe ment s itt volt már Daróczi is gyönyörű, csaknem gyermeki leánykájával Gízával.
 Dezső örült hogy nem teljesen ösmertelennel közt van, s a két férj így aztán szeretettel volt iránta, s fél órában ismerkedett meg az öreg molnárral is, ki szintén betegesnek mondva magát ide jött tüdőzőt testét fel friseni s mint igen gazdag ember, s a mollett hogy molnár ritka miveltéssel bírt, egy társaság nem utasította el, de különben az orvos és Daróczival a legbizalmasabb barát volt s Dezsőt igen szerette, s csudálatos, az ifju önkéntelen szeretetet s tisztelést érzett az öreg emberhez.

Sokszor sétáltak az árnyas utakon ketten, s lassanként oly bizalmas lett Dezső az öreghoz, hogy szerelmét is elő hozta.
 A vén molnár meglepetve hallgatta ezt — s mondá:

